

[Herluf Rasmussen.]

En ting viser lovforslaget og de oplysninger, der ledsager det, med al ønskelig tydelighed: den uensartede beskatning, der er i de forskellige kommuner. Jeg kunne godt tænke mig i den forbindelse at rejse spørgsmålet, om der i indenrigsministeriet arbejdes med en ny skatteadministrativ inddeling.

Lovforslaget indeholder positive ting, og fra vor side vil den sædvanlige saglighed ved behandlingen være til stede.

Mose Hansen: Det af den højtærede indenrigsminister fremsatte lovforslag om personlig skat til kommunen rummer en del ændringer i forhold til gældende lov, ændringer, der bevirker, at skatteydere, der har afleveret en uangribeligt rigtig selvangivelse, ikke på dette tidspunkt kan bedømme, endside beregne, hvad de kommer til at betale i skat til stat og kommune i det kommende år. De foreslåede ændringer kan give glædelige overraskelser til skatteyderne, men det modsatte kan også blive tilfældet. Ved ligningslovforslagets behandling var jeg inde på det uheldige i den stykkevise behandling og vedtagelse af ligningslov og udskrivningslov. Synspunktet får ny næring ved dette lovforslags fremsættelse, idet både lignings- og udskrivningslov får virkninger på beregningen og påligningen af personlig skat til kommunen. Den stadige omlægning og ændring af lovene bevirker for megen usikkerhed i skatteydernes bedømmelse af, hvad der skal betales i skat, og dermed også i bedømmelsen af, hvad det kan betale sig at tjene. Der tales fra skattemyndighedernes side ikke usikkerhed i selvangivelsens tal; der burde så også vises skatteyderne det hensyn, at der er sikkerhed for, hvorledes beskatningsgrundlaget skal være frem i tiden.

Bestemmelserne om kommuneskattens beregning med en fælles beskatningsprocent er efterhånden blevet godt modtaget ude i kommunerne; jeg tænker her særlig på de

små sognekommuner, som frit kan vælge, om de vil benytte denne beregningsmåde eller bibeholde beregningen med forhøjelser og nedsættelser. Så vidt jeg kan forstå, går den ene efter den anden af sognekommunerne over til beregning af skatten med fælles beskatningsprocent, og dette vil sikkert fortsætte, når disse kommuner stadig frit må fastsætte personfradraget efter, hvad der tjener den enkelte sognekommune bedst. Men ændrer man ved det princip, tror jeg mange sognekommuner vil blive kede af, at de er gået over til denne beskatningsform.

Lovforslaget rummer ingen ændringer på dette område, og det hilser jeg med glæde. En frivillig overgang til beregning med beskatningsprocent ude i sognekommunerne bør fremmes, idet kommunerne derved bliver fri for at fremlægge skattelister. Disse lister har altid været en kilde til uro og misundelse, fordi skatteyderne ikke umiddelbart kan se, hvorledes udregningen er foretaget. Kommunerne har dog stadig væk ret til at vælge mellem fælles beskatningsprocent og skala med forhøjelse og nedsættelse. Denne kommunernes ret til at vælge røres der heller ikke ved i lovforslaget, hvad der er heldigt. Men som det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen var inde på, står der i lovforslagets § 1, punkt 6, nogle bemærkninger om forhøjelse og nedsættelse i forhold til, om året har været godt eller dårligt for den pågældende skatteyder. Jeg tror ikke, der er ret mange kommuner, der benytter sig af disse regler, og de kunne derfor i og for sig godt udgå. I fremtiden vil sikkert flere sognekommuner indføre fælles beskatningsprocent, fordi en beskatning med samme procent virker fremmende på skatteydernes initiativ og lyst til at tage ekstraarbejde eller yde en større indsats, hvad der er ønskværdigt i en tid, hvor der i høj grad er brug for dette.

Ved ligningslovens vedtagelse bortfaldt børnefradraget, og det bevirker helt enkelt, at de beløb, kommunerne får at udskrive på, bliver større. Med samme beskatningspro-